

De droom van Jantje en Mientje

Kindertoneel

Uitgeverij: CTS producties

Rolverdeling: **4 jongens 2 meisjes**
(Er kunnen er meer zijn, zie bijzonderheden)

Kaat Vanbeen: de Moeder Kaat

Gust Vanbeen: de Vader Gust

De kinderen: Jantje en Mientje

De twee boefjes: Daan en Toon.

1ste agent:

2de agent:

Bijzonderheden:

Alle rollen kunnen door kinderen gespeeld worden, met dien verstande dat Moeder Kaat en Vader Gust en daarmee gaande de twee agenten wat oudere kinderen zijn.

Zijn er kinderen genoeg die willen of kunnen toneelspelen, dan ontdubbelen we rollen van de ouders en de agenten.

Mits een kleine aanpassing van de rollen, kan men evenveel meisjes als jongens laten optreden.

Dit stuk is ideaal voor een ouderfeest op school of in voor een ouderfeest van een jeugdvereniging e.d.

Korte inhoud

Het gezin Vanbeen gaan op weekend en logeren in een weekend huisje die in een bos gelegen is.

Het is een uitstekende zomerdag, de zon schijnt volop en als de avond valt is het nog altijd 25° warm.

Jantje en Mientje zouden graag in een klein tentje slapen die ze niet ver van het huisje neergezet hebben.

Hun ouders stemmen toe, maar als het de koud wordt moeten ze naar binnen.

Voor het slapengaan vertelt Moeder Kaat nog een verhaaltje.

Ze vallen in slaap en opeens begint het te donderen en te bliksem.

Dan beginnen Jan en Mien te slaapwandelen en te dromen.

In hun droom worden ze – na een rare ervaring met de verloren buit van twee boefjes – opgepakt door twee politieagenten die ze meenemen naar hun kantoor.

Worden ze uit hun droom geholpen of vliegen ze in de gevangenis.

Bestaan die twee boefjes wel?

Vragen die op het einde van het stuk een verklaring krijgen na het lachen en bibberen.

Decor

Een bos met zeker twee afgezaagde boomstronken – een tent waar twee kinderen in kunnen slapen.

Suggestie van de auteur: Als sommige verenigingen niet te veel geld willen uitgeven aan decorbouw kan het bos gemaakt worden door kinderen. Ze kunnen bomen en struiken op groot papier schilderen en ophangen op het toneel. Dat heeft een extra dimensie voor jeugdverenigingen en schoolgroeperingen en de kinderen kunnen een namiddag knutselen.

De droom van Jantje en Mientje

Eerste deel

(Moeder Kaat en Vader Gust zitten wat te lezen in het bos dichtbij hun weekend huisje en het tentje.

Ze zitten elk op een afgezaagde boomstronk die het hele verhaal dienst zal doen – de zon schijnt nog)

Moeder Kaat:

Zeg, Gust?

Vader Gust

Ja, Kaat wat is er?

Moeder Kaat

Zouden de kinderen niet beter naar bed gaan?

Het wordt al een beetje laat.

Vader Gust

Ja, dat geloof ik ook, want morgen hebben we een drukke dag.

Moeder Kaat

Wat doen we morgen wel?

Vader Gust

Ik denk dat we een grote boswandeling zullen maken.

Moeder Kaat

Oh ja, dan wordt het zeker tijd dat de kinderen naar bed gaan.

Ik ga ze even roepen.

(Moeder Kaat roept luid)

Jantje.... Mientje....

(Geen gehoor – ze roept nogmaals)

Jantje Mientje

(nu komen de kinderen aangelopen en hebben een zak mee)

Jantje

Ja mam, wat is er?

Moeder Kaat

Kom het is tijd om naar bed te gaan.

Mientje

Mogen we in de tent slapen, het is nog zo warm buiten.

Moeder Kaat

Dat moet u vragen aan je pap.

Mientje

Pap, mogen we deze nacht in de tent slapen.

Vader Gust

Ja zeker.

Maar jullie mogen deze nacht niet uit de tent komen.

Is dat begrepen?

Jantje

Ja, begrepen.

Wij zullen er zeker niet uitkomen en als we iets nodig hebben, dan zullen we heel luid roepen.

Moeder Kaat

Zijn jullie dan niet bang?

Jantje – Mientje

(overtuigend)

NEEN

Moeder Kaat

Oké dan.

Lopen jullie nu maar eerst naar binnen om jullie pyjama aan te trekken.

Vader Gust

Jan, luistert eens.

Wat zit er in die zak?

Jantje

Die zak zit vol van de dennenappels die we gezocht hebben.

Vader Gust

Laat die zak hier maar liggen.

Jantje

Oké.

(Jantje gooit de zak ergens op het toneel en dan gaan de twee kinderen van het toneel, zogezegd naar het huisje om hun pyjama aan te trekken – Kaat leest verder in een boek)

Vader Gust

Kaat, ik welk boek kijk je nu?

Moeder Kaat

Oh, het is een boek met verhaaltjes.

Ik ben bezig een verhaaltje uit te zoeken om straks voor te lezen

Je weet dat ze dat graag hebben.

(Nu komen Jantje en Mientje – gekleed in hun pyjama – terug op het toneel)

Jantje

Ziezo, we zijn klaar.

Moeder Kaat

Zijn jullie tanden gepoetst?

Mientje

Ja, natuurlijk, want we hebben vandaag nogal veel gesnoept.

Moeder Kaat

Oké, ik ga eerst een verhaaltje voor lezen.

(Jantje en Mientje zetten zich nu heel dicht bij hun Moeder Kaat)

Mientje

Liefst een spannend verhaaltje.

Eentje om te bibberen.

Jantje

Ja, en vannacht dan dromen?

Moeder Kaat

(Moeder Kaat leest nu voor uit een boek. Ze doet dat heel langzaam, want het is belangrijk voor het verdere verloop van het verhaal)

Er waren eens heel lang geleden twee vriendjes die luisterden naar de naam Daan en Toon, en ze hadden allebei dezelfde droom.

Ze wilden namelijk allebei heel veel snoep eten.

(Jantje en Mientje beginnen te geeuwen)

Ze wisten natuurlijk niet op welke manier ze het aan hun ouders zouden vragen.

Want hun ouders waren heel arm.

Al waren ze toch rijk zijn, dan gingen ze toch geen snoep krijgen, want....

(Jantje en Mientje liggen al met hun hoofdje op Moeder Kaat haar schoot)

Ze hadden namelijk in een snoepwinkel veel snoep gestolen.

Maar ze maakten hun.....

Vader Gust

Kaat, ik geloof dat ze het niet meer horen.

Moeder Kaat

Ja, het is tijd.

We zullen ze naar bed sturen.

Vader Gust

Kom kinderen, nu gaan slapen.

Mientje en Jantje

Ja paps.

(ze geven Moeder Kaat en Vader Gust nog een nachtkus en gaan in hun tentje slapen)

Vader Gust

Kom Kaat, we zullen ook maar naar binnen gaan, want straks komt de maan op.

Moeder Kaat

Zo, zij zullen wel diep slapen deze nacht.

(Kaat en Gust gaan van het toneel)

(Nu begint de droom – het licht van het toneel verminderd want de maan komt opzetten. Het begint te donderen en bliksem – Na een paar seconden komen Mientje en Jantje al slaapwandelen uit hun tent en lopen (met grote schoenen aan en hun zak) heel langzaam van het toneel – dan stopt het met donderen en bliksem – het licht op het toneel wordt weer feller en dan komt Mientje en Jantje terug op het toneel – ze hebben nog altijd hun pyjama aan, want ze dromen)

Mientje

Zeg Jantje, waar zijn we nu?

Jantje

In een bos natuurlijk.

Maar ik denk dat we verdwaald zijn.

Mientje

Hoe weet je dat?

Jantje

Dat we in een bos lopen?

Mientje

Ja

Jantje

Aan de bomen en de struiken, dommerik.

Mientje

Euh, neen.

Dat we verdwaald zijn.

Jantje

Hoe ik dat weet?

Het was toch onze bedoeling om voor vanavond thuis te zijn.

Mientje

Zullen we niet thuis zijn voor het avondeten?

Jantje

Dat denk ik niet.

Mientje

Waarom niet als ik vragen mag.

Jantje

Omdat er in de omgeving van ons huis geen bos is, en ik denk dat we er middenin lopen

Mientje

Zeg.. Jantje.....

Jantje

Wat is er nu weer?

Mientje

Ik ben een beetje moe van al dat lopen.
Zouden we niet eerst een beetje rusten?

Jantje

Ja, zeg....Zagepiet.
Met jou kan ik ook niets ernstigs doen hé.
Altijd maar rusten, zo geraken we nergens.

Mientje

Ja, maar ik moet altijd die zak dragen en dat is lastig.
Ik krijg daar grote honger van.

Jantje

Die zak dragen....die zak dragen ...er zit bijna geen eten meer in.
Je hebt deze middag al je eten opgegeten.
Maar allé.... we gaan eventjes rusten.... Maar niet te lang, en zeker niet te veel snoepen.

Mientje

Maar ik snoep zo graag.
Ik heb grote honger.

Jantje

Dat is slecht voor je tanden.. al die snoep.
En daarbij je laat te veel afval achter.
Kom we gaan hier eventjes rusten.

(Jantje en Mientje zetten zich op de afgezaagde boomstam)

Zo... is het nu goed?

Mientje

Ja, ja...het is goed.
Zeg Jantje,...ik voel mijn voeten bijna niet meer.
Ik denk dat ik de verkeerde schoenen aan heb.

Jantje

Kom hier Mientje, toon die schoenen eens.

(Mientje doet haar schoenen uit en Jantje kijkt naar de schoenen van Mientje)

Ik geloof het nog een beetje, ze zijn bijna versleten.
Er zitten grote gaten in, en stinken dat ze doen.
Het is precies rotte kaas.

(Mientje eet vlug een snoepje en laat het papiertje vallen)

Mientje

Zeg, Jantje

Jantje

Wat is er nu weer

Mientje

Mag ik nog iets vragen

Jantje

Wat wil je nu weer weten.

Mientje

Waar zullen we vanavond slapen?

Jantje

Ja, er zit niets anders op dan hier in het bos te slapen.

Mientje

WAT?????

Hier in het bos?
Maar dat durf ik niet.

Jantje

Ik zeg... er zal niets anders op zitten.
En waarom durf je niet?

Mientje

Ik weet het niet.
Maar zitten er hier wilde dieren, zoals Beren.... Leeuwen...krokodillen...

Jantje

Maar neen, er zitten hier alleen konijnen en muizen en vogels.

Mientje

Echt?

Zitten er hier geen Leeuwen of Tijgers

Jantje

Maar neen dommerik.

Deze dieren wonen alleen in Afrika.

Mientje

Nu ben ik gerustgesteld.

Jantje

Kom we zijn weg, want we moeten toch ergens een uitweg vinden.

Mientje

Wacht.... Ik moet nog mijn schoenen aandoen.

Jantje

Het is maar best ook.

Ik geloof dat er hier op de plaats waar je schoenen gestaan hebben in geen vijftig jaar nog een boom zal groeien.

Mientje

Waarom niet

Jantje

Omdat het zo stinkt, snulleke.

Waarom ben je eigenlijk meegekomen?

Is het om mijn oren van mijn kop te zagen...of voor wat is het?

Mientje

Ik moest wel meekomen van jou.

Jantje

Waarom moest jij van mij meekomen?

Ik heb je toch niet verplicht.

Mientje

Neen, maar je had gezegd dat we op avontuur zouden vertrekken en dat het heel plezant zou zijn.

Jantje

Heb ik dat gezegd?

Mientje

Ja, jij hebt dat gezegd.

Jantje

Je droomt zeker, maar ik zal het maar geloven.

Zeg, zijn je schoenen nu nog niet aan?

Mientje

Ja zeg, met al dat praten.

Jantje

Kom we zijn weg

(Jantje en Mientje gaan nu verder en verdwijnen van het toneel – maar aan de andere kant van het toneel komen twee diefjes op.

Ze hebben een masker op (zoals Zorro) en dragen een grote zak (Jute zak).

Daan

Zeg, Toon, gaan we hier een beetje rusten.

Toon

Ja, natuurlijk.

We hebben al een heel eind gelopen en mijn voeten doen een beetje pijn.

Daan

Kom we zetten ons hier op deze afgezaagde boomstronk.

(ze zitten allebei op de boomstronk)

Toon

Ik denk dat de politie ons hier niet zal vinden

Daan

Dat hoop ik tenminste

Toon

Zeg Daan.

Daan

Ja, wat is er

Toon

Vind jij ook niet, dat het hier zo stinkt.

Daan

Nu dat je het zegt.

Het ruikt een beetje naar.... ik weet niet precies.

Toon

Ik denk naar kaas.

Daan

Ja, maar dan wel heel stinkende kaas.

Toon

Nochtans eet ik graag kaas, maar die zo stinkt dat moet ik niet hebben.

Daan

Misschien ligt er hier ergens een dood konijn of een dode vogel?

Toon

Deze moet dan al heel lang dood zijn.

Daan

Kom we gaan ons op die andere boomstronk zetten.

Toon

Daan, weet je wat?

Ik ga een fles jenever uit de zak halen.

Daan

Welke jenever

Toon

Wel deze die je gestolen hebt in de kruidenierswinkel.

Daan

Ach, die fles.

Ja, er zitten nog ander in ook hé.

(Toon haalt een fles Fruitsap uit de zak en doet hem open)

Toon

Ach neen hé,

Ik mag eerst van de fles drinken.

Ik heb hem tenslotte gestolen.

Daan

Neen, ik ga eerst drinken.

Toon

Ach neen, ik ga eerst drinken.

Daan

Neen, jij moet altijd de eerste zijn.

(ze staan nu recht)

Toon

Neen, ik

Daan

Neen, ik

(ze maken ruzie en beginnen aan de zak heen en weer te trekken)

Toon

Als ik de eerste niet mag drinken dan ga ik naar de politie en zal alles vertellen wat je gedaan hebt.

Daan

En ik zal dan alles vertellen wat jij gedaan hebt.

(ze trekken nog wat aan de zak en plots valt hij op de grond)

Toon

Kijk, wat heb je nu gedaan?

Daan

Jij hebt die zak laten vallen.

Toon

Neen, het was jij.

Daan

Ik heb het zeker en vast goed gezien.
Jij was de laatste die de zak in handen had.

Toon

Neen, dat was jij.

Daan

Kom we gaan nu geen ruzie maken.
We zouden beter in de zak kijken of dat er nog iets overblijft van onze buit.

(Toon en Daan kijken in de zak – opeens horen ze de sirene van de politie)

Toon

Hoor je dat Daan?

Daan

Ja, ik zou zweren dat het de politie is.

Toon

Ik geloof dat ook.

Daan

Kom we zijn hier rap weg.

Toon

Moet ik de zak meenemen?

Daan

Neen laat die maar liggen.
Alles dat er in steekt kunnen we toch niet meer gebruiken.

(Daan en Toon lopen nu weg – Jantje en Mientje komen terug op het toneel)

Jantje

Ik geloof dat we hier al geweest zijn?

Mientje

Ja, aan wat zie je dat?

Jantje

Aan die twee afgezaagde boomstronken.

Mientje

Nu dat je het zegt.

Jantje

En ook aan de geur van je schoenen.

We zijn hier al een tijdje weg en het stinkt nog.

Mientje

Maar ik ruik nog iets anders ook.

Jantje

Ik weet het niet, maar het ruikt toch beter als mijn schoenen

Mientje

Dat geloof ik.

Jantje

Kom we gaan nog een beetje zitten, want ik denk dat we in rondjes lopen.

(Jantje en Mientje zetten zich nu elk op een boomstronk)

Mientje

Zeg, Jantje

Kijk wat er hier ligt.

Jantje

Wat ligt er?

Mientje

Een zak

Jantje

Wat?

Een zak?

Mientje

Ja een zak

(Mientje neemt de zak een beetje van de grond)

En hij weegt nog zwaar ook.

Jantje

Wat zit er in?

Mientje

Ik durf niet kijken hoor, ze ziet er een beetje raar uit.

Ze is nog nat ook.

Jantje

Is ze doordrenkt van water misschien

Mientje

Hoe zou ik dat moeten weten?

Jantje

Kom ik zal eens kijken

(Jantje gaat tot bij Mientje en bekijkt de zak die op de grond ligt)

Oei, ze ligt in een plas

Mientje

Wat zou dat zijn?

Jantje

Ik weet het niet, maar we zouden eens kunnen proeven van dat water.

Mientje

Jij eerst

Jantje

Ach, neen, jij eerst, want jij hebt die zak gevonden.

Mientje

Neen, jij eerst.

Want moest er daar vergif in zitten.

Jantje

Jij bent een goeie.

Je hebt liever dat ik vergiftigd wordt.

Mientje

Maar neen, zo bedoel ik het niet.

Kom ik ga eerst proeven

(Mientje wrijft met haar vinger in de plas die onder de zak ligt en steek dan haar vinger in haar mond)

Jantje

En..... naar wat smaakt het?

Mientje

Oei, ik geloof dat het naar trappist smaakt.

Jantje

Naar trappist?

Mientje

Als je het niet geloofd, proef dan ook eens

(Jantje doet nu precies hetzelfde als Mientje en likt ook aan zijn vinger)

Jantje

Ik geloof dat je het verkeerd voor hebt.

Mientje

Ja, naar wat smaakt het denk je?

Jantje

Ik denk aan rode wijn.

Mientje

Rode wijn?

Dat geloof ik niet

Kom ik ga nog eens proeven.

(Mientje doet weer hetzelfde)

Jantje

Juist hé, het smaakt naar rode wijn.

Mientje

Hmmmm

Ik denk dat het witte wijn is.

Jantje

Witte wijn?

Waar haal je dat.

Mientje

In de winkel

Jantje

Dat bedoel ik niet

Ik vroeg hoe kom je erbij dat het naar witte wijn smaakt

Kom ik zal nog eens proeven.

(Jantje doet het opnieuw)

Mientje

En,.....Heb ik gelijk of heb ik gelijk?

Jantje

Ik denk dat we allebei mis zijn.

Mientje

Waarom denk je dat?

Jantje

Ik denk dat het naar rode bessensap smaakt.

Mientje

Ja, dat is bijna hetzelfde

Rode wijn of rode bessensap.

Voor mij is dat hetzelfde, als het maar rood is

Jantje

Dat geloof ik niet.

Rode wijn is voor de grote mensen en rode bessensap is voor de kinderen.

Je weet toch dat kinderen geen alcohol mogen drinken?

Mientje

Ja, dat is waar.

Kinderen mogen geen.....

(Mientje wordt onderbroken want er komen nu twee politieagenten op het toneel – de twee politieagenten zijn Vader Gust en Moeder Kaat verkleed in Politie)

1ste agent

Ah, wie we hier hebben, onze twee dieven.

2de agent

Jullie zijn op heterdaad betrappt.

Jantje

Maar agent wij hebben niets misdaan.

Mientje

Echt waar, meneer de agent wij hebben niets gedaan.

1ste agent

Ja, dat zeggen ze allemaal als ze op heterdaad betrappt worden.

2de agent

Komen jullie maar eens mee.

Jantje

Naar waar meneer de agent?

2de agent

Naar het politiekantoor.

Daar kunnen jullie alles uitleggen wat jullie gestolen hebben

1ste agent

En waar is de buit.

Jantje

De buit meneer?

Wij hebben geen buit.

Mientje

Wij zijn geen dieven.

Wij hebben geen buit.

Jantje

Wij zijn verloren gelopen.

2de agent

Dat zullen we nog wel zien.

1ste agent

Kijk eens wat er hier ligt.

Een zak.

2de agent

Ah zo, jullie hadden geen buit

En hoe verklaar dan dat er hier een zak ligt.

Jantje

Maar deze is niet van ons

1ste agent

Jullie kunnen nog goed liegen ook.

2de agent

Kom we nemen die stinkende zak mee.

In het bureau zullen we eens kijken wat er allemaal in zit.

1ste agent

Komen jullie nu ook maar eens mee.

(elke agent neemt een jongen bij de kraag en verdwijnen van het toneel – de twee boeven komen op het toneel)

Daan

Heb je de zak al gevonden?

Toon

Neen, maar ik ben er zeker van dat ik ze hier heb laten liggen.

Daan

Ben je daar heel zeker van?

Toon

Natuurlijk.

Er is geen enkele plek in het bos waar het zo stinkt.

Daan

Dat is juist.

En hier hebben we die zak laten vallen.

(Toon en Daan kijken elkaar enkele seconden aan)

Toon

Daan?

Denk jij ook wat ik denk.

Daan

Ja, ik denk waarschijnlijk hetzelfde als jij.

Toon

Denk jij ook dat de politie hier geweest is?

Daan

Ja, dat denk ik ook.

Toon

En dat ze die zak hebben meegenomen?

Daan

Ja, dat denk ik ook.

Toon

Oei, we moeten hier snel vertrekken voor dat ze terug komen.

Want zij denken altijd dat de dieven terug naar hun buit komen.

Daan

Komaan, we zijn weg, voor dat het te laat is.

(ze vertrekken van het toneel)

Einde eerste deel

Tweede deel

(Het tweede deel speelt zich af op het politiebureau, die in feite zich ook in het bos afspeelt – Nu wordt er een tafeltje aan het decor toegevoegd. Deze zetten we tussen de twee afgezaagde boomstronken die zullen dienst doen als twee stoelen – de agenten komen op het toneel met de twee kinderen - (nog altijd in pyjama).

1ste agent

Zo kinderen.

Jullie mogen hier neer zitten.

Wat zeg ik?

Jullie moeten hier neerzitten.

2de agent

Ik zal eerst onze overste op de hoogte brengen dat we de twee dieven gepakt hebben.

1ste agent

Dat is een goed idee collega.

De grote baas zal tevreden zijn.

(2de agent verdwijnt van het toneel)

Zo, vertel eens van waar hebben jullie die spullen in deze zak gehaald?

Jantje

Maar, Meneer de agent.

Wij weten niet eens wat er in die zak steekt.

Mientje

Neen, meneer.

We weten echt niet wat er in die zak zit.

1ste agent

Hoe?

Wat?

Hoe komt het dat jullie dat niet weten?

Jantje

Omdat wij deze niet gestolen hebben.

1ste agent

Hoe komen jullie dan aan die zak, en wat deden jullie in het bos?

Mientje

Wij waren verdwaald, Meneer de agent

1ste agent

Verdwaalt?

Dat kan toch niet.

Jantje

Maar het is echt waar, meneer de agent.

1ste agent

Jullie kunnen niet verdwaald zijn, want wij hebben jullie op de hoofdweg gevonden.

Mientje

De hoofdweg, meneer
Wat wil dat zeggen.

1ste agent

Wel,

Als jullie gewoon recht door, recht aan gelopen hadden, dan waren jullie bij het weekend huisjes.

Jantje

Het weekend huisje?

1ste agent

Ja, dat zeg ik toch.

Mientje

Waar hebben we dat nog gehoord?

1ste agent

Kijk ik geloof daar niets van.

Jantje

Nochtans is het waar, meneer de agent.

1ste agent

Ik ga eens kijken waar mijn collega is.

(de agent verdwijnt van het toneel)

Jantje

Zeg Mientje

Mientje

Ja, wat is er?

Jantje

Ik geloof dat we hier in de puree zitten

Mientje

Dat geloof ik ook.

Jantje

Zouden ze onze in de gevangenis stoppen?

Mientje

Ik weet het niet, maar ik ben heeeeeeeeeel bang.

Jantje

Wat er ook gebeurt, we proberen bij elkaar te blijven.

Mientje

Ja, want tenslotte zijn we broer en zus.

(2de agent komt binnen)

2de agent

Zo mijn beste kinderen.

Kunnen jullie nu eindelijk eens vertellen van waar die zak en de buit die erin steekt komt.

Jantje

Maar dat hebben we toch al gezegd.

Wij weten niets af van een buit.

Mientje

En van die zak nog minder.

2de agent

Ik ga eens in de zak kijken, wat er insteekt.

Jantje

Dat zouden we ook wel eens willen weten.

(Jantje wil rechtstaan en de agent zegt...)

2de agent

Zitten blijven, jij

Ik heb niet gezegd dat je mag rechtstaan.

(De agent neemt de zak en kijkt erin)

BAH...Brrrrr

(Hij trekt een vies gezicht)

BAH, wat is me dat een rotzooi.

(de 1ste agent komt nu ook binnen)

1ste agent

Wat is er collega?

Je gezicht is precies een donderwolk.

2de agent

Je moet eens in die zak kijken en heel eventjes ruiken.

(de 1ste agent doet precies hetzelfde als zijn collega)

1ste agent

BAH...Brrrrrr

Wat is me dat een rotzooi.

Jantje

Wat zit er precies in, als ik vragen mag?

1ste agent

Een gebroken fles fruitsap en snoep.

Mientje

Oei, ik word een beetje misselijk.

Jantje

Ik ook.

1ste agent

Ik ga een glas water halen.

Jantje

Het zal niet nodig zijn ik ben al weer gezond

Het was maar een grapje.

Mientje

En ik ook.

2de agent

Waarom maken jullie een grapje.

Jantje

Dat is een heel lang verhaal.

1ste agent

Vertel het toch maar

Jantje

Toen wij die zak gevonden hadden, hebben, Mientje en Ik, een beetje van het vocht geproefd die onder die zak lag.

Ik denk dat het een.....

2de agent

Ja, het is genoeg met die viezigheid.

Kom wij zullen jullie opsluiten .

Jantje

Opsluiten, meneer?

Waarom?

Mientje

Maar wij hebben niets gedaan.

Hoe dit afloopt....!?